

[Landbrugsministeren.]

et meget stort Skridt fremad i Bekæmpelsen af Tuberkulosen, idet det er disse enkelte Dyr, som er den store Smittekilde, og som hver især er i Stand til at smitte næsten et ubegrænset Antal Dyr, der kommer i Nærheden af dem.

Der findes endvidere i Lovforslaget Bestemmelser om, at der fra Landbrugsministeriets Side skal kunne føres et mere effektivt Tilsyn med, at Bestemmelserne overholdes, end det hidtil har været Tilfældet, og der er i Lovforslagets § 1 stillet et Beløb til Raadighed for Landbrugsministeren paa indtil 50 000 Kr. til Ansættelse af Inspektører, som dels skal indsamle Oplysninger fra praktiserende Dyrslæger, dels paa eget Initiativ føre Tilsyn med og gribe ind overfor de Besætninger, hvor der er Grund til at formode, at saadanne særlig smittefarlige Individuer er opstaldet. Jeg ved jo meget vel, at denne Bestemmelse om Kontrol fra det offentlige Side og om Ansættelse af 10 særlige, honorarlønnede Dyrslæger til over hele Landet at føre Tilsyn, ikke er populær herhjemme. Det er ikke den Slags Foranstaltninger, man sætter Pris paa. Men jeg vil gerne heroverfor gøre gældende, at i en Række andre Lande er der i Øjeblikket truffet meget vidtgaaende Lovbestemmelser til Bekæmpelse af Tuberkulosen, navnlig ogsaa gennem Ansættelse af Statsinspektører, der skal gaa fra Stald til Stald og drage Omsorg for, at Loven overholdes. Ikke mindst er dette Tilfældet i England, det Land, hvortil vi jo sender Hovedparten af vore Mejeriprodukter. Der er i de sidste Aar gennemført meget rigoristiske Bestemmelser overfor de engelske Landmænd, og det er da ikke urimeligt, at de engelske Landmænd spørger: Er tilsvarende Bestemmelser da ogsaa truffet i de Lande, der konkurrerer med os paa Hjemmemarkedet og sender deres Produkter over til os? Det er nødvendigt, at vi i vort Land gennemfører Foranstaltninger, der fuldt ud kan sidestilles med de Foranstaltninger, der er gennemført i andre Lande. Eksporten af Fødevarer gennem Kvægbruget er af en saa aldeles overvejende Betydning for vort Landbrug og derigennem for hele Landets Økonomi, at vi ikke bør undlade at træffe enhver Foranstaltning, der kan bidrage til at fæstne den Stilling, vi har paa det udenlandske Marked, og fæstne den Opfattelse, at vor Produktion i enhver Henseende er ligestillet med den Produktion, der finder Sted i andre Lande, og ikke blot med Hensyn til det rent kvalitetsmæssige, men

ogsaa med Hensyn til de sanitære Forhold, hvorunder Produktionen foregaar.

Hvad angaar Reglerne for Nedslagning og den Erstatning, der skal gives i Tilfælde af Nedslagning, er Bestemmelserne i Loven af 1904 overført hertil. Dog er der tilføjet den Bestemmelse, at hvis der foretages Anmeldelse for sent, d. v. s. saaledes, at man har ladet Dyret henstaa og være Smittekilde i en vis Tid, selv om man har kunnet se, at det var smittende, skal den Erstatning, der ydes af det offentlige, meget stærkt begrænses og maa ikke overstige 50 Kr. pr. Dyr. Heri ligger en stærk Opfordring for den enkelte Landmand til at sørge for saa snart som muligt at faa Nedslagning foretaget. Dels vil Dyret have en højere Slagteværdi, hvis tidligere Nedslagning foretages, og desto sikrere er han paa at faa den Trediedel af Dyrets Slagteværdi, som det offentlige her tilbyder.

I Folketinget er der endvidere indsat en Bestemmelse, hvorved Paabudet om Opvarmning af Mælk og Kærnemælk paa Mejerierne indskærpes yderligere, idet de Bøder, Mejerierne kan idømmes for Overtrædelse af Bestemmelserne, bliver fordoblet og i Gentagelsestilfælde kan gaa op til 500 Kr. Det har nemlig vist sig, hvad der er meget beklageligt — det viser sig gennem den Kontrol, der føres med Mejerierne —, at Mejerier i adskillige Tilfælde ikke har kunnet bestaa Prøven, men at den Mælk, der er udsendt fra Mejerierne, endogsaa Gang paa Gang ikke har været pasteuriseret saaledes som foreskrevet. Dette er selvfølgelig noget meget alvorligt. Det er aldeles nødvendigt, naar man tager i Betænkning det, der sker paa Andelsmejerierne, hvor man samler Mælken fra alle Besætningerne og blander den og igen sender den ud til Kalve, Svin og naturligvis ogsaa til Mennesker, at man er ganske sikker paa, at Pasteuriseringen er gennemført. Kan man ikke være sikker paa det, er det bedre ingen Bestemmelse at have, thi saa kan Folk selv sørge for, at Smitstoffet bliver dræbt ved Opvarmning. Naturligvis er det ikke almindeligt, at Pasteuriseringen ikke er gennemført, men det sker for ofte, og derfor har Ministeriet og Folketingsudvalget været enige om, at det vilde være rigtigt at fordoble Bøderne. Jeg tør ikke paastaa, at der udvises for ringe Agtpaagivenhed fra Mejeribestyrernes Side, i det mindste ikke i alle Tilfælde, hvor saadan Overtrædelse finder Sted; det skyldes desværre nok Indførelsen af visse moderne Mejeriapparater, hvor Opvarmningen